

EDITORIAL CATALANA S.A.

LA VEU DE CATALUNYA
BIBLIOTECA LITERÀRIA
BIBLIOTECA CATALANA
D'ACÍ D'ALLÀ

ECONOMIA I FINANCES
CATALUNYA MARÍTIMA
AUTORS DRAMÀTICS
AGRICULTURA

ARTS I OFICIS

GASETA CATALANA D'ART DRAMÀTIC : ENCICLOPÈDIA CATALANA

PARTICULAR

BARCELONA 19

Amic Pujol:

El disgust gros que estic passant aquests dies es una nova prova del valor i de l'importància que te per a mi la bona amistat de Vostè. Li demano, bon amic, que em perdoni. Té presenciar, en general, dels homes (la majoria dels quals no valen gaire la pena que em hi encaparrum!) però no se presencien dels homes com Vostè. La seva cordialitat, la seva simpatia em son indispensables...

Ara una explicació: Passat tot el sant d'a donant llibres. Fa anys que el dolor, massa amic, no m'abandona. Això explica pot ser el perquè, desegades, no m'he pogut dominar, tal com jo voldria, tal com jo ho faig generalment, i tal, sobre tot, com els jo vells amics com Vostè es mereixen. Però la veritat es que hi hegué un moment, entre vostè i jo, una dissonància que, venint de Vostè, tractant-se de Vostè, em semblava massa dolorosa.

El veit, sempre inoportun, orgi! Explicuen -nos amb veritat. Fa anys que he pensat que faria bonic que publicassin a la Revista, amb regularitat, a tots els números

(Hevat s'alguna excepció motivada per l'època s'original) una o dues cançons. Es evident que si, des de que surt el Butlletí, haguessim sortit s'aquest criteri, els volums ja publicats constituirien ja un petit cançoner i tindrien, s'altra banda, un interès més. Com ve, precisament, les cançons no ens falten, i a fi de realitzar la susdita idea, vaig demanar-li, doncs, cançons, força mgades. (Vostè pot ser no ho recordaria però qui ha tingut evidentment l'espirit ocupat amb moltes altres coses i, s'altra part, pot ser ja fa dos anys que no n'he demanat). Considerant Vostè, sens dubte, que la cosa no era urgent (i aquí cançons la nostra divergència respecte el sentit de la realitat), va sempre dir-me que les donaria... però no vaig aconseguir les dones. Aquesta es, amic Pujol, la pura veritat. Vaig resistir, doncs, a reclamar cançons però, a fi de realitzar la meua pensada de que no mancarien mai en el Butlletí, vaig pregar an en Gibernat que les demanés ell, però qui no fos jo sempre el que molestés a Vostè. Jo no sé si en Gibernat ho va fer. Però, el cert és que hanem passat alguns anys sense publicar cançons. I l'altra dia meclavem, doncs, del Butlletí. I com que es tractava de fer un altre número un pic voluminós, no vaig poder estar-me (tant de bo no ho haguessin fet!), després, com li dic, s'estar-me pot ser dos anys sense demanar-me, de reclamar original, en forma de cançons.

3/

votè el que 'm veia contestar: que si'm faltava original me les donaria tot seguit. Això em contraria, ho confesso, per què se prova el que és difícil, amb les quantilles als dits, de precisar si es necessita ... o no es necessita una o dues planes, tractant-se d'un munió sobre tot llarc. A més, la cosa resulta prou pràctica.

Es evident que si tot hom no pensés en l'original sino en cas de que fos falta ... ningú en faria. Aquests dies m'he empassat (a fi de posar-hi mitges soles!) un llarg treball que publicarem, que té 80 quantilles (4 hores de feina!). Jo hauria pogut també dir: per què encapavorar-me amb això? Si fa falta original, ja m'en preocuparé! Aquest raonament pot semblar pràctic però, en la pràctica, no ho resulta gens. Al topar, dunes, amb la mateixa resistència passiva que altres negades, vaig sentir, ho confesso, contrarietat. Però aquesta esdevingué més viva quan votè llençar els mots de divagació, de vaguetats, de comoditats, etc, talment com si es tractés d'un caprici meu, d'una rabequeria, o d'una criaturada. I no veia pas que ningú pogués serriament significar de vaguetats, de divagacions,

4/

de comoditats, el fet de demanar original, quan s'en necessita! Em sembla que així es precisament quedar-se ben ficat dintre l'assumpte, dintre la realitat de què es tracta.

I prova que no vull abusar del seu temps ... i a mi també em fa falta. Però no he pogut estar-me o explicar-me una mica amb un vell amic com votè. Si el meu onterí li sembla decididament errat, si li sembla prou pràctic, l'abandonaré tot seguit, ben gustat, i no li parlaré ja més d'aquest enteny assumpte. Sentiria que hi hegués, m'hi un minut més, la meua petita divergència entre votè i jo. Però, d'altra banda, que nos estreta d'una cosa particularment nova, sino del Butlletí, de l'Orfeu, en el qual tots hi tenim posats els nostres amors. En fi, no hi ha pas cap idea que no estigui jo disposat a abandonar, amic Puigal, per què no hi hagi entre l'esperit de votè i el meu la meua petita, la meua insignificant discrepància. I consti que això ho diria a ben pocs homes.

Li repetiré el disquis

EDITORIAL CATALANA S.A.

LA VEU DE CATALUNYA
BIBLIOTECA LITERÀRIA
BIBLIOTECA CATALANA
D'ACÍ D'ALLÀ

ECONOMÍA I FINANCES
CATALUNYA MARÍTIMA
AUTORS DRAMÀTICS
AGRICULTURA

ARTS I OFICIS

GASETA CATALANA D'ART DRAMÀTIC : ENCICLOPÈDIA CATALANA

PARTICULAR

BARCELONA

*gras que pases aquests dies es una
prova del valor i de l'importància
que té per a mi la bona amistat
de Vostè.*

Seu sempre opus i devotíssim

F. Gilius

